

Universitätsbibliothek Paderborn

**Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis
Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum
Spirituale**

**Blois, Louis de
Monasterii Campidonensis, 1672**

§. III. Obiectum tertium, Attributa Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-45885)

SPECIUM SPIRITU-
 ARITU-
 LX.
 desineret, aliqua mutatio circa di-
 vinitatem facta esset aut fieret,
 quod nullo modo fieri potest: na
 -tura & substantia divina est in-
 commutabilis. Cum quaelibet di-
 vina persona sit perfectionis infi-
 nitæ, & quælibet aliam limpidissi-
 me intueatur, plenissimeq; com-
 prehendat; diligunt utique se in-
 vicem ipsæ tres personæ amore
 jucundissimo, ardenter, pror-
 fusque infinito. Sed præstat de
 tanto mysterio aliquid intus ex-
 periri, quæ ore multa dicere. Tu
 in his quæ ratione & intellectu
 comprehendere nequis, fidem in-
 tegræ retinens, simpliciterque
 credens quod Catholica credit
 Ecclesia, humilitati atque amori
 da operam.

§. III. Objectum tertium.

ATTRIBUTA DEI.

I.
 Perfectio-
 nes Dei
 optime
 conside-
 rantur
 per ad-
 spiratio-
 nes ad
 Iesum.
 Attende tota animi devotione
 Domini Dei tui bonitatem, dul-
 cedinem, pulchritudinem, pietatem,
 misericordiam, charitatem,
 fidelitatem, atque ejus generis a-
 lias ipsius amabiles perfectiones,
 quæ profectò prorsus immensa
 & incomprehensibiles sunt. Si
 ad JESUM per amorosa atque
 jaculatoria verba adspirare libet,
 potes mente vel etiam ore hæc
 aut similia dicere: O bone JESU,
 unum mundus & innocens coram
 te essem! Vt inam vera humilitate
 perfectaque mei resignatione tibi
 placerem! O dilecte mi, charissime
 mi! O dulcedocordis mei, vita ani-
 ma mea! O purum gaudium meum,
 & castæ deliciæ meæ! O Domine Deus

meus! quid volo preter te? Tu mihi sufficis: tu es unicum atque su-
 cundissimum bonum meum. Egote
 ulnis anime meæ suaviter amplecti
 desidero. Eia accende & concrema
 me igne amoris tui. Da ut di-
 ligam te totocorde, tota anima, &
 tota virtute, pro grata voluntate
 tua, &c.

Non sis tamen in his nimius,
 nec vehementior quæ oportet, ^{Moder}
 sed discretionis moderationem
 diligenter servato, ne caput tuum
 laedas, & naturam prægraves ac
 destruas. Quando autem contin-
 git te dolorem aliquem ex spiri-
 tualibus exercitiis contrahere ac
 sentire, offer illum DEO in lau-
 dem æternam, & patiens esto.

Qui nulla virium suarum ratio-
 ne habita, conatu prorsus vio-
 lento ^a & atque importuno sele
 incessanter introvertere, mentem
 que suam in DEUM elevare ni-
 titur: is non permittit, ut DEUS
 in ipso requiem habeat. Verunta-
 men malæ cogitationes salutari-
 bus cogitationibus pellendæ, &
 cordis oculi ad Dominum ubi-
 que præsentem amanter, placi-
 dè, & simpliciter reflectendi sunt.
 Certè, sicut is qui acriter sitit,
 non facile, obliviscitur sitis suæ:
 ita is qui DEUM impensè amat,
 ut crebro illius recordetur neces-
 se est, si mens ejus aliis cogitatio-
 nibus impedita non fuerit. Ubi b

^a Violenta contentio, & importunus co-
 natus non probatur in praxi introversionis.

^b Ubi amor, ibi oculus; & suaviter quis-
 que cogitat quod amat.

enim

SPECU-
LUM SPI-
RITU-
LE.
enim amor & cura, ibi oculus atque cogitatio. Quilibet prudenter considerare debet mensuram gratiae quam à Deo accepit, quia Spiritus sanctus dona sua varie distribuit.

§. IV. Objectum quartum,

ORATIO.

LUC. 18.
Orando
quotidie
1 Thess.
5.
Per verba illa Evangelii, Oportet semper orare, & non desicere; atque per ista sancti Pauli, Sine intermissione orate, non jubemur absque cessatione aliqua continuare orationis exercitium (neque enim hoc fragilitas humana praestare potest) sed monemur non ita deserere orationem, quin quotidie illi diligenter inservemus certis horis. Et profecto, homo bonae voluntatis, qui semper bene agit, & cuncta opera sua refert ad honorem Dei, semper orat.

§. V. Objectum quintum,

SACRA LECTIO.

Fructus
& usus
& modus
sacrae le-
ctionis.
Dum sacræ lectioni convenienter intendis, aut aliquid aliud ad laudem DEI ritè facis, sæpè non minorem, imò fortè maiorem fructum refers, quam si orares. Neque enim orationes tantum, sed & quæque salutaria verba ad gloriam Dei lecta vel audita, & quælibet piæ actiones atque cogitationes, animam mirificè exornant. Verè mens boni hominis ex spirituali doctrina multæ præclaraque commoda recipit: nam & conservatur munda, & ignorantiam deponit, & tranquilla redditur, & illuminatur, & nutritur, & excitatur, & robo-

ratur, & eximium decorum accipit. Igitur lege vel audi libenter verbum Dei lanamque institutionem, à quocunque etiam homine proferatur, & quantumcunque simpliciter annuntietur aut scribatur: sed corruptam pestiferamque hæreticorum doctrinam exsecrare. Etiam si quis exactè nō intelligat, neque memoriam retinere possit pia, quæ ad laudem Dei legit vel audit; nihilominus talia plurimum animæ profundunt. Certè interim, dura bona sicut leguntur vel audiuntur, tempus homini minimè perit; sed dum leguntur etiam plurima & optima, si pura rectave intentio legenti deest, perit utique ei tempus.

§. VI. Objectum sextum,

EXERCITIORUM VICIS-
SITUDO.

Non nimis diu uni alicui exercitio insistendum est, ne fastidium generet, & animum segniorum reddat: sed convenienter varianda sunt exercitia. Si tibi in orationibus vel meditationibus atque exercitiis sanctis desunt lacrymæ externæ, non id te perturbet: nam homini Deo placere cūpienti non desunt internæ lacrymæ: & licet oculi ejus non plorent, plorat tamen cor. Pro lacrymis quas non habes, offer Deo Patri lacrymas Christi. Sanè grandis cōmotio compunctionis sensibilis solerter à nonnullis plenumque viranda est, ne bona corporis habitudini & mentis serenitati officiat.

LI 2

Deo,

I.
Lacry-
marum
verarum
& utilium
fons.